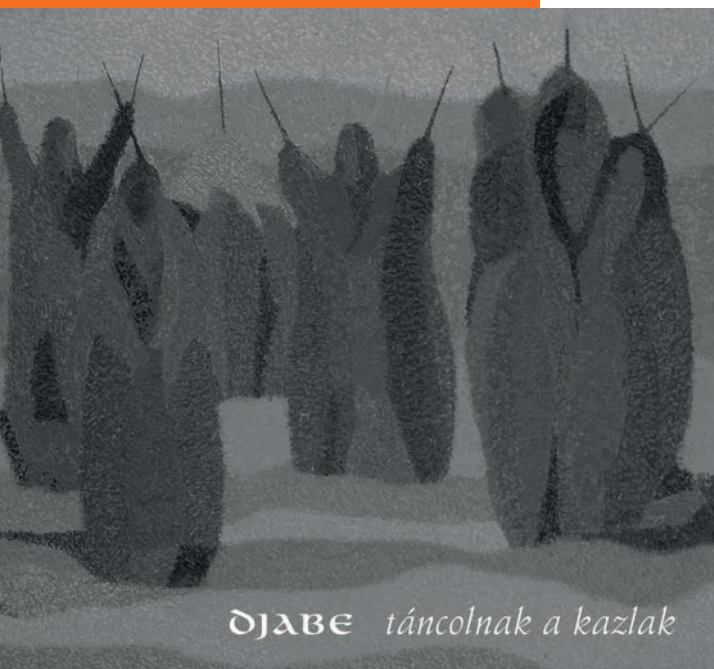

Élőzenét otthonra!

Bemutatkozik az OzAudio

„Ha szereted az élőzenét, ne csak koncerten hallgasd, vidd haza az élő hangzást!” – olvasható az OzAudio reklámszlogenje, és csakugyan: az ígéret alátámasztására akár vásárlás nélküli zenehallgatásra is várja az audiofil zenekedvelőket a cég vezetője, a magát viccesen hifimisszionáriusként aposztrofáló Ozorai Gábor egy bemutató helyiségként üzemelő újbudai lakásban, amelynek egyik helyisége jóformán kizárólag arra van berendezve, hogy a vájtfülű kuncsaft elhelyezkedjen a kanapé közepén, és átadja magát a muzsika élvezetének. Így tett a *Gramofon* riportere is.

„Angliában ismerkedtem meg az audiofil hifi világával, akkor kezdett mélyebben érdekelni a reprodukált zene hangzása – kezdi Ozorai Gábor. Sikerült beszereznem egy alapszintű, ám jó hangzású berendezést, ami kitágítja a zeneszerető ember horizontját, hiszen a garantált jó hangminőség sokkal többféle zenét tesz élvezhetővé, mint a gyengébb színvonalú lejátszók. Kezdem felfedezni olyan műfajokat, amelyek addig nem érintettek meg. Ezért is meggyőződésem, hogy a minőségi hifi nem csak szórakoztató eszköz, hanem a zenei kultúra terjesztésében is jelentős szerepet játszhatna, ha többekhez eljutna.”

Gábor szerint, akinek nincs zenei képzettsége és a hangzás irányából közelíti a klasszikus zenét, az máshogy halad, mint az iskolai oktatás tematikája. Bakfark Bálint és a gregorián énekek helyett – amelyekhez a könnyű műfajokon edződött fiataloknak nincs fogódzója – a hangzásukban látványos romantikus művektől, majd a régi hangszereken előadott barokk zenétől indult a komolyzene felfedezésére, hogy aztán onnan visszafelé haladva ráérezzen a bécsi klasszikusok és a kamarazene ízeire is. A cégvezető módszeresen hallgat zenét, többnyire szigorúan az alábbi sorrendben: régi zene, klasszikus muzsika, jazz és valami könnyű.

Az audiofil hifiberendezések tervezésénél és gyártásánál a hangminőség az elsődleges szempont, a hangzást befolyásoló alkatrészek kiválasztásától az áramkör tervezéséig minden ezt a célt szolgálja. Ezen készülékek ára a százezer forinttól akár a csillagos égig terjedhet. Az utóbbi egy-két évtizedben inkább a csillagos ég felé tartottak az árak, és, erre adott reakcióként, Ozorai Gábor a költség-hatékony megoldások híve lett.

„Életszerű hangot, elérhető áron. Ez a jelszavam, ami az én ízlésem szerinti hang, karakter, minőség eléréséhez kis teljesítményű csöves erősítővel hajtott nagy érzékenyséű hangsugárzók használatát jelenti. Ez egy archaikus technológia nagy, papírmembrános hangszórókkal. Élő, lélegző, dinamikus hangzás érhető el ezekkel a rendszerekkel” – állítja Ozorai, aki az amerikai Audio Nirvana szélessávú hangszóróiban találta meg azt a megoldást, amellyel sok tekintetben látványosan jó hangú hangsugárzót tud kínálni, mégis földközeli áron.

Ezen a technikán hallgatva jól érzékelhető a halk és hangosabb zenei részletek közötti különbség könnyedsége, például a Kolindából, Vízöntőből és az Etnofon Zenei Társulásból ismert zenész, zeneszerző, folklorista Kiss Ferenc életműalbuma, az *Elment az én rózsám* című válogatás-korong számos felvételén. A mély hangok természetesebben, puhábban szólnak a nagy membránon, mint az elterjedtebb kisebbeken. Természetesen a kisméretű hangszórók jobban elférnek a nappaliban, mint az OzAudio hatalmas méretű hangfalai, ez azonban egy másik szempont.

A vinyl formátumú lemezre egyébként azokat a szerzeményeket válogatta a szerkesztő, Marton László Távolodó, amelyek a legnépszerűbbek a közönség számára. Így került az albumra a kolindás *Rabének* mellett a vízöntős *Tavaszi szél*, illetve *Azt hittem*, míg az Etnofon Zenei Társulástól – többek között – a *Pünkösdi rózsza*, a *Kés és kereszt tangó*, a *Szeress, kicsim*, vagy a címadó *Elment az én rózsám*. A lemezt a Moiras Records adta ki 2018-ban. Ezek a szerzemények – saját bevallása szerint – magának Kiss Ferencnek is a kedvencei közül valók.

Ugyancsak megdöbbenő annak a releváns különbségnek az érzékelése, amelyet a GR1993 Records által idén megjelentetett *Táncolnak a kazlak* (*Sheafs are Dancing*) című háromlemezes Djabe-album ismételt meghallgatása okoz – CD helyett LP-n, az OzAudio által kínált technikán.

A Djabe zenekar a korabeli kritikák szerint addigi legjobb lemezét készítette el 2002-2003 folyamán, *Táncolnak a kazlak* címmel. A jazz és a világzene határán mozgó formáció lemeze elsősorban Égerházi Attila és Barabás Tamás szerzeményeit vonultatta fel, melyet a zenekarvezető édesapjának, az akkortájt elhunyt Égerházi Imre festőművésznek képei ihlették. Annak kétezres évek eleji CD formátumnak az LP változata látott napvilágot idén.

Számos apró részlet csodálható meg például az első korongon hallható *Thiérachei emlék* című számban a legendás GeneSzis együttesből ismert Steve Hackett gitárjátékában, ami mindenképp új és érdekes színt visz a megszokott Djabe-játékba. Ugyancsak az ő gitárzenéje szárazható szét a harmadik LP B-oldalán (*Reflections of Thiérache, Behind the Veil, Abovethe Skies*), ahol viszont már Dresch Mihály kiváló tenor- és szoprán saxofonja is előtérbe kerül. Ez, vagyis a 6. a Djabe és Steve Hackett 2007-es budapesti koncertjéből készült felvételeket tartalmazza.

„A vinylkiadás reneszánszát éli. Egyes nagy kiadók már-már több vinyllemezt forgalmaznak, mint CD-t” – állítja Ozorai Gábor. Mint mondja, a vinylformátumot valamilyen nyire végig életben tartotta a DJ-kultúra, hisz minden valamire való DJ pörgette a bakelitjeit a Standard Technics DJ pultján. Egy-egy nagy és sok kisebb előrelátó lemezjátégyártó a vinyl haldoklása idején sem állt le a gyártással, és miután a CD-piac kultúra hanyatlani kezdett, házilag letölteni zenét fizikai hangrögzítőre pedig már nem volt érdemes, ismét divatba jött a vinylformátum. Ráadásul egy esztétikus kivitelű album egyfajta berendezési tárgyként, szobadíszként is funkcionál. „Nem hinném, hogy a manapság vinylre átálló fiatalok többsége a jobb hangminőség miatt váltana a CD-ről” – teszi hozzá Ozorai.

A cikk az OzAudio támogatásával készült.